

Nico Wissing langs de Duurzame Duimstok

Een dag per week drink ik alleen water

Hij is warm pleitbezorger van het cradle to cradle-gedachtegoed (C₂C), zowel zakelijk als privé. Het woord verspilling past niet in zijn vocabulaire. Toch heeft hij het optimum van duurzaamheid naar zijn eigen zin nog niet bereikt. Boosdoener is zijn auto. Nico Wissing langs de Duurzame Duimstok.

Tekst Wendy Bakker
Beeld Nico Wiising

Nico Wissing

Nico Wissing is eigenaar van Nico Wissing Tuinen in Megchelen, dat al 27 jaar bestaat. Het bedrijf ontwerpt tuinen en legt die zowel in Nederland als ver daarbuiten aan: van particuliere tuinen, kantoortuinen, daktuinen, binnentuinen tot thematuinen op grote internationale tuinenshows. Wissing die zelf ontwerpt is altijd op zoek naar innovaties in toepassing van materialen waarbij zo weinig mogelijk schade mag worden toegebracht aan het milieu. Hierbij doet hij geen concessie aan het design, het leidt volgens hem tot een nieuwe vormgeving. De laatste jaren trekt hij het land door om de cradle-to-cradle principes van William McDonough en Michael Braungart uit te dragen onder zijn collega-vakgenoten.

Hoe typeert u uzelf: als duurzame denker, doener of durver?

„Durver. Ik ben een jongen uit de Achterhoek, opgegroeid op het platteland. Er scharrelden kippen op het erf, een varkentje, we waren zelfvoorzienend. Werken met eerlijke materialen en verantwoord omgaan met de omgeving en de natuur zat er al jong in. Zo ontwerp ik nu ook. Ik ben altijd op zoek naar materialen vanuit andere branches en toepassingen, die lang mee gaan, na gebruik de kringloop in kunnen en van dichtbij gehaald zijn. Je moet als hovenier materiaal niet van ver laten komen en je creaties laten bepalen door leveranciers. Je kunt veel meer je eigen creativiteit aanboren. Ik pas bijvoorbeeld voor een pad van halfverharding leemzand uit de regio toe en niet Gravier d'Or. Nog zo'n oer-Hollands product is de baksteen: prachtig en puur, het kan honderden jaren mee. Alleen worden ze in standaardmaten op de markt gebracht. Als je het daar vanaf laat hangen, kom je niet verder. Ik vraag de fabrikant of hij ook andere vormen kan leveren. Dan heb je hardsteen uit China helemaal niet nodig. En het leidt ook nog eens tot vernieuwing.”

Hoe vaak staat u onder de douche?

„Twee à drie keer per week, na het sporten. Niet meer dan een minuutje. De rest van de week was ik me gewoon met de washand. Het is absoluut niet nodig om dagelijks te douchen. We proberen spaarzaam met water om te gaan. Een lopende kraan zonder dat er water wordt gebruikt is uit den boze en op het toilet zit een knop voor kleine spoelbeurten.”

Hoeveel verschillende afvalbakken staan er in uw huis?

„Een voor papier, voor glas, voor groenten en fruit, voor restmaterialen en een voor plastic. Mijn vrouw is daar heel nauwkeurig in, ze scheidt nog het nietje van het papier. Ook op de zaak wordt het afval gescheiden.

We houden niet van verspilling. We verslijten alles tot op de draad, ook de meubels. Ons huis hebben we na 21 jaar grondig opgeknapt en daarbij is niets

wat nog goed was weggegaan zonder herbestemming.

We koken afgepast en gooien geen eten weg. Wat ik zo'n onzin vind, is dat mensen geen eten meer kopen dat de houdbaarheidsdatum heeft bereikt. Alsof je daar wat van krijgt. Het voorkomt dat spullen die nog goed zijn, worden weggegooid.”

Wat treffen we aan in uw boodschappenkar?

„Mijn vrouw doet de boodschappen, dus ik weet niet of ze 100% biologisch koopt. Wel zo veel mogelijk fairtrade producten. We hebben een kleine groentetuin, fruitbomen en kippen. Ook koopt ze bij de boeren hier in de buurt. Maar net als iedereen zijn we verwend; toch tref je geen aardbeien aan tijdens ons kerstdiner.

We eten weinig vlees, een keer per week vis, een keer per week vegetarisch en op zaterdag of zondag pizza of iets anders makkelijk. Zelf heb ik elke maandag mijn balansdag. Dan drink ik alleen water of bouillon, en lijd ik een beetje mee met de mensen in ontwikkelingslanden. Als iedereen dat zou doen, zou dat 15% op de wereldproductie schelen.”

Valt de jaarlijkse eindafrekening van uw energieleverancier mee of tegen?

„Mee, want we hebben een goed geïsoleerd huis. Op alle verwarmingen zitten thermostaatknoppen. Waar we niet zijn, staat de verwarming ook niet aan. Dat geldt ook voor het licht. Onze CV is inmiddels 21 jaar oud, het was de eerste HR-ketel die je kon krijgen. Hij begint kleine gebreken te vertonen, maar ik wacht met vervanging totdat de allernieuwste techniek op de markt is: kachels waarvan de restwarmte naar de energiecentrale terugvloeit.

Met de verbouwing van ons huis hebben we ledverlichting laten aanbrengen. De enige buitenverlichting is aan het huis bevestigd en werkt op sensoren. Zomeravond gaan de kaarsen aan. Er staat ook geen wasdroger in ons huis, de was wappert gewoon aan de lijn.

Trouwens, energie is in de toekomst geen issue meer volgens Braungart en

McDonough (C₂C). Er zijn voldoende alternatieve energiebronnen. Afval is het grote probleem, het mestprobleem in de landbouw en de ontbossing.”

Waar zien we u het vaakst? In de auto, op de fiets of in de trein?

„Jammer genoeg in de auto en in het vliegtuig, maar naar Schiphol neem ik de bus en de trein. Ik reis veel voor mijn werk en als vice-voorzitter van de European Landscape Contractors Association (ELCA). Het is tegenstrijdig. Mijn missie is vakgenoten bewust te maken van hoe ze op een creatieve en duurzame manier tuinen kunnen inrichten. Daarvoor gebruik ik wel de auto en het vliegtuig. Ik wil niet terug naar de middeleeuwen. Vliegen is niet meer weg te denken: de wereld is anders geworden.”

Kampeert u in Nederland of bakt u aan het strand op Bali?

„Beide. Het ene jaar blijven we thuis

in Megchelen, want dat is een aangename plek om te vertoeven. Het andere jaar gaan we op reis. Ik vind het belangrijk om wat van de wereld te zien. Dat wil ik ook aan de kinderen meegeven.”

In hoeverre is uw tuin duurzaam ingericht?

„Ons terrein is 3 ha groot en daarop staat ons huis, het kantoor met dakgroen, de schuur aan de binnenkant met stro en leem bedekt en de loods. De bestrating maakt maar een klein deel van de tuin uit en is alleen aangelegd bij de gebouwen. We hebben een grote bloementuin met vijver, een deel met een weidengras, een veld met korenbloemen, een moestuin en een deel waar ezels grazen. In de tuin staan veel planten die hun tweede leven zijn ingaan. Ik zie ze dan voorbij komen en denk: „Daarvoor hebben wij nog wel een plekje”. Kunstmest gebruik ik niet en ik spuit nooit tegen ziekten en plagen. Ik tuinier vanuit de

natuurlijke kringloop. De bloementuin vraagt het meeste onderhoud en daar is ook een irrigatiesysteem aangelegd, maar die wordt alleen in hoge nood gebruikt. De plantenbakken begieten we met het regenwater uit de tonnen. Het dakhemelwater is afgekoppeld en het water van het kantoordak komt terecht in een wadi (1.000 m²). Die wordt niet gemaaid, er is een mooie biotoop in ontstaan.”

Wat is uw grootste klimaatzonde?

„Ah, dat is een pijnlijke vraag. Ik heb er twee: mijn auto, een Audi A6 TDI, zes-cilinder diesel, en Franse wijn. De auto rijdt 1-op-12 maar er zit een zuinige stand op (1-op-14). Dan moet ik wel minder hard rijden en dat lukt niet zo, ik ben een stevige rijder: de brutus zelf. Het is een ongelofelijk minpunt. Ik baal er van dat ik in alles duurzaam leef, dat ik dat ook probeer uit te dragen, maar dat het op dit punt niet lukt. Ik doe hem toch niet weg, hij kan nog gerust vier jaar mee. Het wachten is op een goede hybride.” ●

85